

COMPAREIXENÇA A LA COMISSIÓ D'EDUCACIÓ

8 D'ABRIL DE 2025

Diputades i diputats,

Primer de tot, agraïm l'oportunitat que se'ns dona per comparèixer davant d'aquesta Comissió d'Educació i expressar la veu de **més de 3.000 treballadores del Departament d'Educació i Formació Professional. Una veu que sovint ha estat invisibilitzada i ignorada.** Fa massa temps que treballem en una situació de precarietat i discriminació tant laboral com professional.

Som un col·lectiu altament qualificat, amb titulacions superiors i responsabilitats educatives essencials, i **la nostra feina no pot continuar sent menystinguda.** Som als centres educatius sostenint una tasca imprescindible per a garantir l'atenció i la inclusió educativa. Estem al costat de l'alumnat, les seves famílies i companyes docents col·laborant perquè l'escola pública sigui per a tothom.

És cert que aquest Parlament, en algunes ocasions, ha mostrat sensibilitat cap a les nostres demandes. El 30 de gener d'enguany, es va aprovar una moció que insta el Govern a millorar les nostres condicions laborals i professionals, incloent-hi la reclassificació dels grups professionals. Aquesta reclassificació fa 19 anys que s'hagués hagut d'aplicar. Repeteixo: **dinou anys! De debò ens poden demanar que esperem més?** No es tracta només d'una qüestió administrativa: és una qüestió de justícia. Fins quan pensen mirar cap a una altra banda? Cal un calendari clar, compromès i públic.

El VI conveni col·lectiu és obsolet des de 2008 i ens continua classificant com si no tinguéssim formació especialitzada. Us recordo que les lleis i normatives establertes, com la **Llei Orgànica d'Educació de 2006** i l'**Estatut Bàsic de l'Empleat Públic del 2007** i el Reial Decret 1027/2011 ja reconeixen les titulacions de **Formació Professional superior** com a equivalent a estudis universitaris.

Aquesta **incoherència** no es pot tolerar. No és només una qüestió administrativa: és **una qüestió de justícia social.** Les treballadores del personal d'atenció educativa som les que, dia rere dia, ens comprometem amb l'educació pública, amb la inclusió i amb el benestar dels infants i joves de Catalunya. I aquesta dedicació, aquest compromís, han de ser reconeguts en els nostres sous, les nostres condicions laborals i la nostra **classificació professional.**

Aquest **greuge** afecta especialment grups com el de **tècniques d'educació infantil, integradores socials, educadores d'educació especial i fisioterapeutes.** Per exemple, les tècniques d'educació infantil, amb el **títol superior d'FP** que avui dia es considera equivalent als estudis universitaris, segueixen classificades en grups professionals destinats a **títols de grau mitjà.** El mateix passa amb les fisioterapeutes, que haurien de ser classificades en el **grup A1**, però continuen sent considerades com a **grup B.** Aquesta **injustícia** no es pot mantenir.

Aquesta reclassificació no és un privilegi!

La **reclassificació** no és només un **reconeixement professional** a tot un col·lectiu que ha estat maltractat durant dècades. És també una **regularització de les nostres condicions laborals,** adaptant-les a la realitat acadèmica i professional dels nostres estudis. La **formació professional superior** ha estat reconeguda per la legislació espanyola i catalana, però el nostre

conveni col·lectiu ha quedat enrere i no ha volgut adaptar-se a aquesta realitat. Això ha provocat que **les nostres condicions laborals siguin cada cop més precàries**.

Diputades i diputats, **com pot ser que la Generalitat de Catalunya promogui la formació professional com a eina de futur**, i alhora no reconegui les titulacions d'FP superior en els seus propis llocs de treball? Aquesta incoherència és un **greu error institucional**. La Generalitat ha de predicar amb l'exemple i reconèixer que les professionals de l'educació que compten amb aquests títols tenen el mateix nivell que els **estudis universitaris**. No podem continuar sent tractades com a professionals de segona. Aquest és el model de societat que defensa el Parlament?

Però la **reclassificació** no és l'única reivindicació. Des de 2009, les treballadores d'aquest sector hem patit una **pèrdua de poder adquisitiu**. Les despeses totals per llar superen el 40% del nostre sou anual brut. Els nostres sous es destinen gairebé per complet, més d'un 94% , a cobrir despeses bàsiques. Algú de vostès podria viure amb un sou que gairebé no permet cobrir l'habitatge, l'alimentació, l'educació i la salut? Com podem parlar de projecte de vida, quan no arribem a final de mes? Aquesta situació és insostenible i no podem seguir mantenint un sistema que **relega les treballadores a la misèria**.

Però això, no va només de sous, **va de respecte i de dignitat professional**.

El que demanem avui i aquí, a aquest Parlament, és clar i concís: **exigim un canvi radical en les nostres condicions laborals i retributives**. Necessitem que aquest Parlament i el Govern de Catalunya **actuïn immediatament** per garantir-nos un futur més digne. Les mesures que demanem són el **reconeixement de la nostra feina, de les nostres titulacions i de la nostra dedicació** a l'educació pública i al benestar de la societat.

És per això que exigim que **abans del 31 de desembre de 2025**

- Es faci efectiva **la reclassificació de les nostres categories professionals i l'increment salarial** corresponent, així com que s'obri la finestra pressupostària necessària.
- Es **modifiqui la normativa** sobre les nostres funcions i responsabilitats.
- Es **redueixi la sobrecàrrega laboral**: ajustant les ràtios, revisant la distribució horària i reduint dues hores lectives per a les treballadores majors de 55 anys.

I **abans del 31 de desembre de 2026** exigim:

- **La creació d'un conveni propi dins del Departament d'Educació**, adaptat a la realitat del nostre col·lectiu que permeti regular les nostres condicions laborals.

El **temps s'ha esgotat, que més hem de perdre perquè ens escoltin?** Les treballadores del Departament d'Educació mereixem el reconeixement. És el moment de demostrar que aquest Parlament no gira l'esquena a les treballadores públiques. Teniu una oportunitat històrica de canviar la realitat. **Exigim una actuació**. No volem més promeses, volem **resultats** i volem **justícia**.

Per finalitzar, vull compartir una reflexió que sempre m'agrada expressar: **som persones, abans que treballadors**. Més enllà de les nostres titulacions com a tècniques especialistes en educació infantil, integració social o fisioterapeutes, entre d'altres, recordeu que abans de tot som persones. Gràcies.